

כב ותקרבון אלי כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו
ויחפרו לנו את הארץ וישבו אתנו דבר את הדרך
אשר נעלה בה ואת הערים אשר נבא אליהן: כג ויטיב
בעיני הדבר ואקח מכם שנים עשר אנשים איש אחד
לשבת: כד ויפנו ויעלו ההרה ויבאו עד נחל אשכל
וירגלו אתה: כה ויקחו בידם מפרי הארץ ויורדו אלינו
וישבו אתנו דבר ויאמרו טובה הארץ אשר יהוה
אליהינו נתן לנו: כו ולא אביתם לעלות ותמרו את פי
יהוה אלהיכם: כז ותרגנו באהליכם ותאמרו בשנאת
יהוה אתנו הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו ביד
האמרי להשמידנו: כח אנה | אנחנו עלים אחינו המסו
את לבבנו לאמר עם גדול ורם ממנו ערים גדלות
ובצורת בשמים וגם בני ענקים ראינו שם: כט ואמר
אלכם לא תערצון ולא תיראון מהם: ל יהוה אלהיכם
ההלך לפניכם הוא ילחם לכם ככל אשר עשה אתכם
במצרים לעיניכם: לא ובמדבר אשר ראית אשר נשאך
יהוה אלהיך כאשר ישא את בניו בכל הדרך אשר

הַלַּכְתֶּם עַד־בְּאֶחָד מֵעַד־הַמָּקוֹם הַזֶּה׃ לֵב וּבְדַבַּר הַזֶּה
אֵינְכֶם מֵאֲמִינִים בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ לֵג הַהֶלֶךְ לְפָנֶיכֶם בַּדֶּרֶךְ
לְתוֹר לָכֶם מִקּוֹם לַחֲנֻתְכֶם בְּאֵשׁ | לִילָה לְרִאֲתֶכֶם בַּדֶּרֶךְ
אֲשֶׁר תֵּלְכוּ־בָהּ וּבַעֲנַן יוֹמָם׃ לֵד וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קוֹל
דְּבָרֵיכֶם וַיִּקְצֹף וַיִּשָּׁבַע לֵאמֹר׃ לֵה אִם־יִרְאֶה אִישׁ
בְּאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה הַדּוֹר הָרַע הַזֶּה אֶת הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתִּי לָתֵת לְאֲבֹתֵיכֶם׃ לֵו זולתי כִּלְב בֶּן־יִפְנָה הוּא
יִרְאֶנָּה וְלוֹ־אֶתֵּן אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר דֶּרֶךְ־בָּהּ וּלְבָנָיו יַעַן
אֲשֶׁר מָלֵא אַחֲרַי יְהוָה׃ לז גַּם־בִּי הִתְאַנֵּף יְהוָה בְּגַלְלֶכֶם
לֵאמֹר גַּם־אֶתָּה לֹא־תִבָּא שָׁם׃ לח יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן הָעַמִּיד
לְפָנָיְךָ הוּא יָבֹא שָׁמָּה אִתּוֹ חֵזֶק כִּי־הוּא יִנְחֶלְנָה
אֶת־יִשְׂרָאֵל׃

Chapter 1

22. And you came near me every one of you, and said, We will send men before us, and they shall search us out the land, and bring us word again by which way we must go up, and to what cities we shall come. 23. And the saying pleased me well; and I took twelve men of you, one from each tribe; 24. And they turned and went up into the mountain, and came to the valley of Eshkol, and searched it out. 25. And they took of the fruit of the land in their hands, and brought it down to us, and brought us word again, and said, It is a good land which Hashem our Elohim does give us. 26. However you would not go up, but rebelled against the commandment of Hashem your Elohim; 27. And you murmured in your tents, and said, Because Hashem hated us, he has brought us out of the land of Egypt, to deliver us into the hand of the Amorites, to destroy us. 28. Where shall we go? our brothers have discouraged our heart, saying, The people are greater and taller than we; the cities are great and fortified up to heaven; and moreover we have seen the sons of the Anakim there. 29. Then I said to you, Dread not, nor be afraid of them. 30. Hashem your Elohim who goes before you, he shall fight for you, according to all what he did for you in Egypt before your eyes; 31. And in the wilderness, where you have seen how Hashem your Elohim carried you, like a man carries his son, in all the way that you went, until you came to this place. 32. Yet in this thing you did not believe Hashem your Elohim, 33. Who went in the way before you, to search out a place for you to pitch your tents in, in fire by night, to show you by which way you should go, and in a cloud by day.

34. And Hashem heard the voice of your words, and was angry, and swore, saying, 35. Surely there shall not one of these men of this evil generation see that good land, which I swore to give to your fathers, 36. Save Caleb the son of Jephunneh; he shall see it, and to him will I give the land that he has trodden upon, and to his children, because he has wholly followed Hashem. 37. Also Hashem was angry with me for your sakes, saying, You also shall not go in there. 38. But Joshua the son of Nun, who stands before you, he shall go in there; encourage him; for he shall cause Israel to inherit it.